

اجلاس نوامبر ۲۰۰۵ شورای حکام

قبل از برگزاری اجلاس شورای حکام در نوامبر ۲۰۰۵، شاهد تحولات مهمی در مورد موضوع هسته ای هستیم. وزارت امور خارجه جمهوری اسلامی ایران در ۱۹ مهرماه ۱۳۸۴ (۱۱ اکتبر ۲۰۰۵) بیانیه ای را در خصوص آمادگی جمهوری اسلامی ایران برای ادامه مذاکرات هسته ای بدون پیش شرط صادر نمود. در این بیانیه آمده است: "با استقبال از مساعی کشورهای عدم تعهد برای جلوگیری از مسیر رویارویی و تقابل سیاسی در موضوع فعالیت های هسته ای ایران و با احترام به ابراز تمایل آقای البرادعی و اتحادیه اروپا برای بازگشت به مسیر تعامل و مذاکرات، جمهوری اسلامی ایران در راستای حفظ حق توسعه و دستیابی به چرخه سوخت هسته ای در چارچوب توازن حقوق و تکالیف تصریح شده در اساسنامه آژانس و معاهده NPT و پادمان هسته ای، برای تقویت همکاری های متقابل با آژانس بین المللی انرژی اتمی آمادگی خود را برای انجام مذاکرات با تمامی کشورهای عضو آژانس از جمله سه کشور اروپایی بدون هرگونه پیش شرطی اعلام می نماید".

از آبان ۱۳۸۴، جنبش عدم تعهد به صورت رسمی وارد موضوع هسته ای شد و به حمایت از مواضع جمهوری اسلامی ایران پرداخت. اولین اجلاس مشترک وزرای امور خارجه تروئیکای عدم تعهد و وزیر امور خارجه جمهوری اسلامی ایران نیز در ۲۰ آبان ۱۳۸۴ (۱۱ نوامبر ۲۰۰۵) در تهران برگزار گردید و بیانیه مشترکی نیز در حمایت از برنامه هسته ای ایران صادر گردید. در این بیانیه تأکید شده است که تصمیمات و انتخاب های کشورها از جمله ایران، در زمینه استفاده صلح آمیز از فناوری هسته ای و سیاست های چرخه سوختشان باید مورد احترام قرار گیرد. همچنین تأکید شد که موضوع هسته ای ایران باید در چارچوب آژانس بین المللی انرژی اتمی حل و فصل شود. تروئیکای عدم تعهد از پیشنهاد ارائه شده از سوی رئیس جمهوری اسلامی ایران در شصتمین اجلاس مجمع عمومی سازمان ملل متحد در ارتباط با مشارکت بخش های عمومی و خصوصی سایر کشورها در اجرای برنامه غنی سازی نیز قدردانی کردند.

با تغییر سیاست هسته ای جمهوری اسلامی ایران که در راستای اعمال حقوق قانونی و مشروع آن صورت پذیرفت، آمریکا و کشورهای غربی مکرراً صحبت از ارجاع

موضوع هسته ای به شورای امنیت می کردند. از اینرو، قانون الزام دولت به تعلیق اقدامات داوطلبانه در صورت ارجاع و یا گزارش پرونده هسته ای جمهوری اسلامی ایران به شورای امنیت توسط مجلس شورای اسلامی در ۱ آذرماه ۱۳۸۴ (۲۲ نوامبر ۲۰۰۵) به تصویب رسید. براساس این قانون که در مورخ ۹ آذر ماه ۱۳۸۴ نیز به تصویب شورای نگهبان رسید، دولت موظف شد در صورت هرگونه ارجاع یا گزارش درمورد پرونده هسته ای ایران به شورای امنیت، تمامی همکاری های داوطلبانه خود را با آژانس بین المللی انرژی اتمی به حالت تعلیق درآورد.

در این اجلاس نیز گزارش مدیرکل آژانس درخصوص اجرای موافقت نامه پادمان در جمهوری اسلامی ایران مورد بحث و بررسی قرار گرفت. درخصوص موضوع سانتریفیوژهای P۱ و P۲ آمده است که ایران به طور فعالانه دسترسی آژانس به اسناد اضافی در رابطه با پیشنهاد ۱۹۸۷ را فراهم نموده و اجازه مصاحبه نیز با برخی از افراد را اعطاء کرده است. آژانس، این موضوع را کماکان در این گزارش بازنگه داشت. در گزارش مدیرکل، درخصوص سایت های نظامی از اعطای دسترسی به سایت پارچین استقبال شده و آژانس تقاضای بازدید از اقلام دومانظوره و انجام مصاحبه هایی در این زمینه و همچنین بازدید از کارگاه های نظامی و مکان های تحقیق و توسعه مرتبط با مرکز تحقیق فیزیک و سایت شیان لویزان را مطرح کرد. مدیرکل آژانس همچنین در گزارش خود اشاره کرده است که ایران به اجرای داوطلبانه پروتکل الحاقی ادامه می دهد. در این گزارش، همچنین نشانه هایی از ایجاد یک موضوع جدید توسط آژانس به چشم می خورد و آن در زمینه سند اورانیوم فلزی است که در ارتباط با پیشنهاد ۱۹۸۷ در اختیار آژانس قرار گرفته و در این گزارش اشاره شده که در این خصوص بررسی ها ادامه دارد.

نماینده جمهوری اسلامی ایران در این اجلاس با قرائت بیانیه ای با اشاره به همکاری های فعالانه ایران با آژانس و حل و فصل بسیاری از موضوعات باقی مانده موردنظر آژانس از جمله منشأ آلودگی، اعلام داشت که دیگر ضرورتی برای بررسی موضوع هسته ای ایران در شورای حکام وجود ندارد. در بیانیه جمهوری اسلامی ایران

آمده است که علیرغم قطعنامه سیاسی شورای حکام در ماه سپتامبر، ایران به همکاری خود با آژانس با هدف حل و فصل اندک موضوعات باقی مانده ادامه خواهد داد. جنبش عدم تعهد نیز با صدور بیانیه ای ضمن استقبال از همکاری های ایران با آژانس، به حمایت از برنامه هسته ای ایران پرداخت. در بیانیه عدم تعهد، بر راه کارهای مذاکراتی و دیپلماتیک و همچنین تصریح بر نقش آژانس بین المللی به عنوان تنها نهاد ذی صلاح برای راستی آزمایی تعهدات کشورهای عضو تأکید شده است. در پایان موضوع نیز رئیس شورای حکام به ارائه یک جمع بندی از اظهارات کشورهای مختلف پرداخت. در این اجلاس، قطعنامه ای درخصوص موضوع هسته ای جمهوری اسلامی ایران ارائه نگردید.

۱. گزارش مدیرکل آژانس درخصوص اجرای موافقت نامه پادمان در ایران^۱

الف) پیشرفت از سپتامبر ۲۰۰۵

آلودگی: آژانس به تجزیه و تحلیل ذرات با غنای پائین و برخی ذرات با غنای بالا که در ایران پیدا شد، با هدف ارزیابی صحت و کامل بودن اظهارنامه های ایران درمورد فعالیت های غنی سازی ادامه می دهد. تجزیه و تحلیل نمونه های محیطی جمع آوری شده از محلی در یکی از کشورهای عضو که طبق اظهارات ایران قطعات سانتیفیوژ در اواسط دهه ۱۹۹۰ قبل از انتقال به ایران توسط شبکه تهیه قطعات در آنجا نگهداری می شده است، هیچگونه اثری از مواد هسته ای را نشان نمی دهد.

برنامه غنی سازی: در اکتبر و نوامبر ۲۰۰۵، جلسات دیگری برگزار شد که در آن، اسنادی که گفته می شد توسط شبکه تهیه و توزیع به ایران ارائه شده است در اختیار آژانس قرار گرفت و آژانس موفق شد دو نفر (که قبلاً در دسترس آژانس نبودند) را مصاحبه کند. این دو نفر درگیر مباحث ایران با شبکه تهیه و توزیع بودند.

ب) سائر مسائل

اجرای پروتکل الحاقی: همان گونه که در نامه خود به آژانس در ۱۰ نوامبر ۲۰۰۳ برعهده گرفته، ایران به اقدام خود همانند این که پروتکل الحاقی برایش اجرائی شده است، ادامه می دهد. آژانس از سپتامبر ۲۰۰۵، آژانس سه دسترسی تکمیلی را انجام داده است.

بازدیدها و گفتگوهای شفاف ساز: در اوائل نوامبر ۲۰۰۵، پیرو یک نشستی که در تاریخ ۳۰ اکتبر ۲۰۰۵ بین آقای لاریجانی دبیر شورای عالی امنیت ملی ایران و معاون مدیرکل در امور پادمان برگزار شد، به آژانس امکان دسترسی به ساختمان های مورد تقاضا در حوزه مورد علاقه اش در پارچین داده شد و در جریان آن، نمونه های محیطی برداشته شد. آژانس هیچگونه فعالیت های غیرمعمول در ساختمان های مورد بازدید مشاهده نکرد.

^۱ GOV/۲۰۰۵/۸۷, ۱۸ NOVEMBER ۲۰۰۵.

ارزیابی نهایی آژانس وابسته به نتایج تحلیل نمونه های محیطی برداشته شده خواهد بود. پیشرفت جدیدی با توجه به سؤالات و دسترسی مرتبط به سایت لویزان - شیان وجود ندارد.

تعلیق: آژانس به نظارت بر تأسیسات مرتبط با سانتریفیوژ گازی و برنامه های غنی سازی لیزری ادامه می دهد و هیچ گونه ناهماهنگی با تعهدات داوطلبانه ایران در زمینه عدم اجرای فعالیت های غنی سازی مشاهده نکرده است. در ۲۴ اکتبر ۲۰۰۵، ایران به آژانس اطلاع داد که برنامه تبدیل اورانیوم که از اوت ۲۰۰۵ در تأسیسات تبدیل اورانیوم (UCF) آغاز شده بود، حوالی اول نوامبر ۲۰۰۵ پایان خواهد یافت و برنامه بعدی پس از یک هفته اقدامات تأمینی و نگهداری مجدداً آغاز خواهد شد. تمامی UF₆ تولید شده در UCF، تحت اقدامات پیگیری و نظارت آژانس باقی مانده است. در نوامبر ۲۰۰۵، آژانس یک بازدید راستی آزمایی از اطلاعات طراحی در رآکتور تحقیقات هسته ای ایران (IR-۴۰) در اراک به انجام رساند و در طول آن متوجه شد که ساخت و ساز مهندسی ساختمان رآکتور ادامه یافته است.

ج) ارزیابی کلی کنونی

- در گزارش سپتامر ۲۰۰۵ به شورای حکام یادآوری شد که در پرتو مشکلاتی که برای دست یافتن به نتیجه گیری قطعی درباره تمامی آلودگی ها وجود دارد، اهمیت دارد که در مورد حیطة و تاریخچه برنامه های P1 و P2 ایران پیشرفتی حاصل نمائیم. از آن زمان، ایران به طور فعالانه تر در ارائه دسترسی به اسناد اضافی مربوط به پیشنهاد ۱۹۸۷ عمل کرده و اجازه داده است با اشخاصی که درگیر بحث ها با شبکه تأمین بوده اند، مصاحبه به عمل آید، اما هنوز موضوعاتی در ارتباط با منشأ پیشنهاد اواسط دهه ۱۹۹۰ وجود دارد که بایستی حل شوند. آژانس هنوز در تلاش است تا تضمین های اضافی به دست آورد که هیچ برنامه P2 در بین سال های ۱۹۹۵ تا ۲۰۰۲ صورت نگرفته است. آژانس

هم اکنون در حال بررسی اطلاعات جدیدی است که از سوی ایران در مورد برنامه غنی سازی P1 و P2 ارائه شده است و به ایران تأکید شده است که ارائه اسناد کمکی درخواست شده، اهمیت دارد.

- همانگونه که در گزارش قبلی به شورا یادآوری گردید، به منظور روشن شدن برخی از موضوعات باقی مانده مرتبط با برنامه غنی سازی ایران، شفافیت کامل ایران ضروری و بسیار مهم است. معیارهای شفافیت باید شامل ارائه اطلاعات و اسناد در ارتباط با تأمین و تجهیزات با کاربرد دوگانه بوده و اجازه بازدید از کارگاه های نظامی و مکان های تحقیق و توسعه مرتبط با مرکز تحقیق فیزیک و سایت شیان - لویزان باشد. در این ارتباط، آژانس از دسترسی ارائه شده به سایت پارچین استقبال می کند، اما آژانس هنوز منتظر است تا اطلاعات اضافه تر و اجازه دیدارهای بیشتر داده شود. این موضوع، همچنین شامل مصاحبه ها در مورد ادعای برخی تجهیزات و مواد مشخص دارای کاربرد دوگانه و گرفتن نمونه های محیطی از مکان های یاد شده می گردد.
- دبیرخانه تحقیقات خود را در مورد همه اطلاعات مربوطه که در اختیار دارد و نیز موضوعات باقی مانده مرتبط با برنامه هسته ای ایران، ادامه می دهد.

۲. بیانیه جمهوری اسلامی ایران در شورای حکام^۱

آقای رئیس

اجازه می‌خواهم در ابتداء ریاست شما را بر جلسه تبریک بگویم. به شما درباره همکاری کامل هیئت ایران اطمینان می‌دهم. مایلیم مراتب قدردانی جمهوری اسلامی از اعضای گروه نم به ویژه رجمه حسین از کشور مالزی به عنوان سفیر نم در اینجا و همچنین رئیس گروه نم را به خاطر همکاری سازنده آن اعلام نمایم. از همکاری سایر کشورها نیز در این زمینه تشکر می‌نمایم.

ما در حالی این اجلاس شورا را برگزار می‌کنیم که چند موضوع باقی مانده در مورد برنامه صلح آمیز هسته ای ایران به زودی حل و فصل خواهد شد. ایران طی دو سال گذشته همکاری گسترده ای را در جهت حل و فصل مسائل باقی مانده با آژانس داشت. در این دو سال، ۱۴۰۰ نفر روز بازرسی در ایران انجام شد که در تاریخ آژانس امری بی سابقه به شمار می‌آید. این همکاری آژانس را به درک بهتر از ماهیت برنامه صلح آمیز هسته ای ایران قادر ساخت. گزارش اخیر مدیرکل (GOV/۲۰۰۵/۸۷) به روشنی نشان می‌دهد که تاکنون چه پیشرفت‌های زیادی حاصل شده است. تقریباً تمام مسائل باقی مانده از جمله موضوع منشأ آلودگی حل و فصل شده است.

از این رو، اکنون بسیاری از اعضای شورا لزوم پیگیری این موضوع را در چارچوب موسوم به دستورکار شورای حکام به شدت مورد سؤال قرار داده‌اند. ما همچنان بر این باوریم که پیشرفت‌های حاصله تاکنون دیگر جایی برای باقی ماندن موضوع در چارچوب شورای حکام را باقی نمی‌گذارد. لذا، همانگونه که در بیانیه

^۱ این بیانیه توسط مهدی آخوندزاده، سفیر و نماینده جمهوری اسلامی ایران نزد سازمان‌های بین‌المللی در وین قرائت شده است.

نم آمده است، انتظار می رود تمام فعالیت های پادمانی در ایران به زودی در وضعیت عادی و معمولی خود قرار گیرد.

به رغم قطعنامه غیرقابل توجیهی که در اجلاس سپتامبر به تصویب رسید، جمهوری اسلامی ایران با اعتقاد کامل همکاری با آژانس را مرکز ثقل فعالیت های خود قرار داد و این همکاری را تا حل و فصل چند مورد باقی مانده ادامه خواهد داد. آژانس در حال حاضر در موارد متعددی از جمله برنامه ها و دیگر اسناد مربوط به اطلاعات ارائه شده توسط ایران به این نتیجه رسیده است که این اسناد با اظهاریه ایران درخصوص موارد تهیه شده در دهه ۱۹۸۰ و اوایل دهه ۱۹۹۰ در نخستین مرحله از برنامه تحقیق و توسعه P۱ در سازمان انرژی اتمی ایران سازگاری دارد. این نخستین بار نیست که گزارش مدیر کل حاکی از انطباق و سازگاری اصل همکاری ایران با یافته های آژانس است. یافته های آژانس همانگونه که در بند ۱۲ سند GOV/۲۰۰۵/۶۷ درمورد منشأ آلودگی و همچنین در گزارش های متعدد مدیرکل در سال گذشته به آن اشاره شد، مؤید اظهارات ایران درمورد منشأ خارجی آلودگی ها می باشد.

روند مثبت حل و فصل موضوعات باقی مانده طی چند هفته گذشته ادامه یافته است. ایران فارغ از فضای تبلیغاتی مسموم ایجاد شده در شورای حکام در اجلاس سپتامبر، نهایت تلاش خود را در ادامه همکاری با آژانس مبذول داشته است. لذا، از این رو به ذکر تعدادی از این پیشرفت ها از اجلاس گذشته شورای حکام تاکنون بسنده می کنم:

- برای دومین بار، امکان دسترسی آژانس به محل مورد درخواست در منطقه مورد علاقه پارچین فراهم گردید. آژانس همانگونه که در بند ۱۶ سند GOV/۲۰۰۵/۸۷ آمده است، هیچ فعالیت غیرطبیعی را در این اماکن مشاهده نکرد.

- ارائه بسیاری از اسناد و اطلاعات موجود همانگونه که در بند ۵ و ۱۰ گزارش GOV/۲۰۰۵/۸۷ مورد اشاره قرار گرفته است.

- اعطای اجازه مصاحبه با اشخاص همانگونه که در بند ۴ گزارش به آن اشاره شده است.

- آژانس به نظارت بر نصب سانتریفیوژهای گازی اورانیوم و غنی سازی لیزر ادامه داده است و در گزارش مدیرکل به این نکته اشاره شده که هیچ انحرافی را در تعلیق داوطلبانه ایران مشاهده نکرده است.

- ایران به فعالیت خود برطبق مفاد پروتکل الحاقی مثل این که آن را تصویب کرده باشد، ادامه داد.

به رغم تمام همکاری های صورت گرفته از جانب ایران، بار دیگر اتهامات و اظهاراتی از سوی یک کشور خاص برای تضعیف و زیر سؤال بردن پیشرفت های آژانس مطرح شده است. مایلم به این نهاد محترم یادآوری کنم که تقریباً قبل از هر اجلاس شورای حکام، دیگر به صورت یک روال طبیعی درآمده است که آمریکا و گروه های تروریستی مورد حمایت آن به جعل اتهامات دروغین علیه ایران می پردازند تا بدین وسیله توجه کشورهای عضو را به پیشرفت های قابل توجه به دست آمده در سال های اخیر منحرف نمایند. همانگونه که در گزارش ماه سپتامبر تصریح شده، آژانس وجود هیچ گونه مواد هسته ای یا استفاده دوگانه از تجهیزات و مواد را در اماکن بازدیدشده مشاهده نکرده است. اکنون اظهارات و اتهامات نادرست و جعلی جدیدی قبل از اجلاس نوامبر شورای حکام مطرح شده که از سوی رسانه ها و در سطح دیپلماتیک محکوم شده است.

در ارتباط با مسئله نیم کره فلزی اورانیوم، لازم است توجه اعضای محترم شورا را به موارد زیر جلب نمایم:

- اطلاعات ۱/۵ صفحه ای ارائه شده، ساده و غیرتخصصی بود که می توان آن را در منابع آزاد و اینترنت یافت.

- اطلاعات مندرج در این سند درخصوص تبدیل اورانیوم UF_6 به اورانیوم فلزی در مقایسه با اطلاعات و نقشه های تفصیلی موجود در تأسیسات تبدیل اورانیوم (یو.سی.اف) در اصفهان، ناقص و نارسا است.

- تحویل سند دریافتی از واسطه ها به آژانس از جمله برگه هایی که به آن ها اشاره شد، به خوبی حاکی از شفافیت کامل ایران در مقابل آژانس است. بر اساس مشاهدات فنی و مروری بر اسنادی که در بالا به آن اشاره شد، چنان مسئله کوچکی نباید به هیچ روی مانع پیشرفت های عمده حاصله از هر کار مشترک آژانس و ایران گردد.

- اطمینان دارم به محض ارزیابی و نتیجه گیری پیرامون این موضوع توسط آژانس، صحت اطلاعات ارائه شده از سوی ایران آشکار خواهد شد.

ایران ادامه همکاری با آژانس را مرکز ثقل فعالیت های خود قرار داده است جمهوری اسلامی ایران به معاهده عدم اشاعه و محو سلاح های هسته ای متعهد است و برخورداری از سلاح های هسته ای و توانمندی های معطوف به تولید یا دسترسی به این سلاح ها را برای امنیت خود مضر می بیند. ایران عمل به تعهدات خود به موجب ان.پی.تی را همچنان ادامه خواهد داد.

همزمان، باید تأکید نمود که تمام این تعهدات با بحث ما مبنی بر استفاده صلح آمیز از انرژی هسته ای همانند آن چه در ماده ۴ ان.پی.تی آمده است منطبق خواهد بود. در این راستا باید تأکید کرد که کشورهای عضو ان.پی.تی بدون تبعیض از حق لاینفک انکارناپذیر برای تولید انرژی هسته ای در مقاصد صلح آمیز برخوردارند. از آنجا که این حق مسلم و غیرقابل انکار است، تحت هیچ بهانه و دستاویزی نمی تواند تضعیف یا نادیده انگاشته شود. هرگونه تلاش برای انجام چنان کاری به منزله تلاش در جهت متزلزل نمودن ستون های این معاهده و در واقع اصل ان.پی.تی خواهد بود. این حق دربردارنده غنی سازی و تولید سوخت است. از این رو، همانگونه که توسط رئیس گروه نم مورد تأکید قرار گرفت، انتخاب ها و تصمیم های کشورهای عضو در زمینه استفاده صلح آمیز از انرژی هسته ای و سیاست های چرخه سوخت آن باید مورد احترام قرار گیرد.

جمهوری اسلامی ایران همواره در پی این اطمینان بخشی بوده است که از هیچ تلاشی در جهت نیل به هدف ازسرگیری فعالیت های هسته ای خود که از طریق مذاکره

حاصل شده باشد، دریغ نمی کند. به علاوه، رئیس جمهوری اسلامی ایران در سخنرانی خود در مجمع عمومی سازمان ملل در تاریخ ۱۷ سپتامبر ۲۰۰۵ پیشنهاد جامع دیگری را به واسطه دعوت جامعه بین المللی به مشارکت در فعالیت های غنی سازی ایران، به تضمین های ارائه شده افزود. این نهایت شفافیت و اعتمادسازی است که تاکنون در این زمینه توسط یک کشور عضو صورت گرفته است. در این زمینه، هیئت جمهوری اسلامی ایران از تمام ابتکارات دیگر کشورها با هدف تسهیل خاتمه سریع مسئله هسته ای ایران در آژانس قدردانی می کند.

آقای رئیس

اجازه دهید به موضوع گفتگوهای ایران و سه کشور اروپایی اشاره کنم. ایران همان طور که در موارد متعدد تأکید کرده، هرگز از مذاکرات خارج نشده است. ایران از تمام رایزنی ها و گفتگوها با دیگران در جهت تسهیل فعالیت آژانس استقبال می کند و از سه کشور اروپایی می خواهد به جای تقابل، رویکرد تعامل و گفتگو را در جهت رسیدن به تفاهم و توافق پیش بگیرند. ما امیدواریم نتیجه این اجلاس بتواند سهمی مؤثر در ایجاد فضایی مثبت در جهت حل و فصل سریع این موضوع داشته و اجرای پادمان به شکلی معمولی و عادی را استمرار بخشد.

۳. بیانیه عدم تعهد در شورای حکام

۱. افتخار دارد به نیابت از گروه نم، موارد زیر را به اطلاع برساند.
۲. در ابتداء مایلم از دکتر البرادعی به خاطر ارائه گزارش مقدماتی از جمله اجرای موافقت نامل پادمانه ان.پی.تی در جمهوری اسلامی ایران که در سند GOV/۲۰۰۵/۸۷ به تاریخ ۱۸ نوامبر ۲۰۰۵ آمده است، تشکر کنم.
۳. در این ارتباط، نم قویاً بر حق اساسی و لاینفک تمام کشورهای عضو در توسعه انرژی اتمی در مقاصد صلح آمیز، بدون هیچ تبعیض و منطبق با تعهدات حقوقی مربوطه، بار دیگر تأکید می کند. نم همچنین بار دیگر تأکید می کند که انتخاب ها و تصمیمات کشورهای عضو در زمینه استفاده صلح آمیز از فناوری هسته ای و سیاست های چرخه سوخت باید مورد احترام و رعایت قرار گیرد.
۴. در این راستا، نم مایل است:
 - موضع اصولی خود را مبنی بر این که به مسئله عدم اشاعه و استفاده صلح آمیز از فناوری هسته باید در یک چارچوب متوازن و غیر تبعیض آمیز پرداخته شود، تکرار می کند.
 - تأکید می کند که نابودی کامل سلاح های هسته ای، تنها تضمین مطلق در برابر استفاده یا تهدید به استفاده از سلاح های هسته ای است.
 - نگرانی عمیق خود نسبت به آهنگ کند پیشرفت ها به سمت خلع سلاح هسته ای را به عنوان بالاترین اولویت خود تکرار می کند.
۵. نم مایل است تأکید نماید که تمایز شفاف بین تعهدات حقوقی کشورهای عضو نسبت به موافقت نامه پادمان مربوطه و تعهدات داوطلبانه آن ها، اصلی اساسی است. لازم است اطمینان داده شود که تعهدات داوطلبانه کشورهای عضو به تعهدات و الزامات حقوقی پادمانی مبدل نخواهد شد. نم بر این عقیده است که

ارائه اطلاعات درخصوص مواد و تجهیزات با کاربرد دوگانه یک تعهد و الزام حقوقی نیست.

۶. نم معتقد است که تمام مسائل پیچیده باید از طریق گفتگو و با روش های مسالمت آمیز حل و فصل شود. نم از سرگیری گفتگوها و همکاری بین سه کشور اروپایی / اتحادیه اروپا و ایران را به منظور ارتقاء اعتماد متقابل با هدف تسهیل فعالیت آژانس درخصوص برنامه هسته ای ایران ترغیب می نماید. در این راستا، نم، بیانیه اخیر وزارت امور خارجه ایران و همچنین نامه مورخ ۶ نوامبر ۲۰۰۵ آقای علی لاریجانی، دبیر شورای عالی امنیت ملی ایران را خطاب به وزرای خارجه سه کشور اروپایی متضمن آمادگی ایران برای از سرگیری مذاکرات با اروپا مورد توجه قرار داد. نم از طرف اروپایی مصرانه می خواهد به این ابتکار پاسخ مثبت داده و زمینه را برای از سرگیری گفتگوها فراهم نمایند.
۷. نم در ترغیب به ایجاد یک محیط همکاری برای یافتن یک راه حل مرضی الطرفین برای این مسئله، از تمام تلاش های کشورهای عضو با هدف تسهیل نتیجه گیری و خاتمه سریع مسئله هسته ای ایران در آژانس تقدیر می نماید. در این ارتباط، نم ضمن تقدیر از ابتکار اخیر ارائه شده از سوی رئیس جمهوری اسلامی ایران در مجمع عمومی سازمان ملل متحد در سال ۲۰۰۵ درخصوص مشارکت بخش های خصوصی و دولتی و دیگر کشورها در اجرای برنامه غنی سازی اورانیوم در ایران، آن را مورد توجه قرار می دهد.
۸. نم از سفر اخیر هیئت سه نفره در سطح وزرای نم مرکب از وزرای خارجه مالزی، کوبا و معاون وزیر خارجه آفریقای جنوبی به تهران طی روزهای ۱۱ و ۱۲ نوامبر ۲۰۰۵ به منظور تبادل نظر و یافتن راه های منتج به حل و فصل مسئله هسته ای ایران که در چارچوب رایزنی های نزدیک و مستمر در بین کشورهای عضو صورت گرفت، استقبال می کند.
۹. نم ضمن شناسایی آژانس بین المللی انرژی اتمی به عنوان تنها مرجع واجد صلاحیت برای راستی آزمایی، اطمینان کامل خود را به کار تخصصی و حرفه

ای و بی طرفی آژانس تحت مدیریت دکتر البرادعی اعلام می دارد. در این زمینه، نم اعتقاد راسخ دارد که تمام موارد مربوط به پادمان و راستی آزمایی از جمله موضوع ایران، باید در چارچوب آژانس و مبتنی بر جنبه های فنی آن حل و فصل شود. در این راستا، نم معتقد است که تمام فعالیت های پادمانی در ایران به زودی در قالب عادی و روتین انجام خواهد شد.

۱۰. نم قبلاً از این واقعیت استقبال کرده بود که تمام مواد اظهار شده هسته ای در ایران مورد حسابرسی آژانس قرار گرفته و این که چنان موادی به سمت فعالیت های ممنوعه انحراف پیدا نکرده است. نم تأیید می نماید که فعالیت آژانس در زمینه راستی آزمایی برنامه صلح آمیز هسته ای ایران بر اساس اظهارنامه هایش در جریان است و در این راستا، ادامه و خاتمه این راستی آزمایی حیاتی و مهم است. در این رابطه، نم از همکاری در حال انجام ایران برای حل و فصل این موضوعات تقدیر می نماید.

۱۱. نم از همکاری ارائه شده از سوی ایران با آژانس با هدف حل و فصل موارد باقی مانده که حتی فراتر از تعهدات حقوقی آن صورت پذیرفته، به ویژه اقدامات اعتمادسازی که به طور داوطلبانه توسط ایران انجام گرفته است از جمله اجرای موقت پروتکل الحاقی، استقبال می کند.

۱۲. نم از پیشرفت های اساسی که در حل و فصل موضوعات مربوط به اجرای موافقت نامه پادمانی ایران مهم و کلیدی محسوب می شود، استقبال می کند و نسبت به حل و فصل سریع سایر موارد باقی مانده خوش بین است.

۱۳. ضمن توجه به این که اقتدار حقوقی آژانس در پیگیری راستی آزمایی فعالیت های مربوط به سلاح های هسته ای احتمالی محدود است، نم اعتقاد دارد که هرگونه تقاضا برای افزایش این اقتدار حقوقی باید توسط تمام کشورهای عضو مورد گفتگو و مذاکره قرار گیرد. در این ارتباط، نم بر اهمیت ارتقاء و تقویت فرایندهای چندجانبه تأکید می کند.

۱۴. نم خرسند است مورد توجه قرار دهد که از زمان گزارش سپتامبر ۲۰۰۵ به شورای حکام و به ویژه در مورد مسئله گستره و گاه شمار برنامه های سانتریفیوژهای P۱ و P۲ ایران، این کشور در اعطای دسترسی به اسناد اضافی مربوط به پیشنهاد ۱۹۸۷ و اجازه مصاحبه با اشخاص مورد درخواست، آمادگی بیشتری از خود نشان داده است. نم به ترغیب ایران جهت ارائه سایر اسناد مثبته درخواستی به منظور تسهیل فعالیت آژانس که در حال بررسی اطلاعات جدید ارائه شده توسط ایران در مورد برنامه های غنی سازی با سانتریفیوژهای P۱ و P۲ می باشد، همچنان ادامه می دهد.

۱۵. به موازات اجازه ازدید آژانس از کارگاه های نظامی و اماکن مربوط به تحقیق و توسعه توسط ایران، نم از اعطای اجازه اخیر ایران برای دسترسی به سایت پارچین برای دومین بار، استقبال می کند.

۴. جمع بندی رئیس شورای حکام

شورای حکام به گزارش مدیرکل درخصوص اجرای موافقت نامه پادمان ان.پی.تی در جمهوری اسلامی ایران مندرج در سند GOV/۲۰۰۵/۸۷ توجه نمود. برخی از اعضاء اظهار داشتند از ماه سپتامبر تاکنون پیشرفت اندکی در زمینه حل و فصل سؤالات مربوط به قصورهای متعدد ایران در زمینه عدم رعایت ضرب الأجل در نظر گرفته شده برای اظهار مواد و فعالیت های هسته ای برطبق تعهدات پادمانی اش صورت گرفته است. آن ها تأکید کردند که همکاری از سوی ایران همچنان ناکافی بوده و فقدان مستمر شفافیت کامل، همچنان مایه نگرانی فراوانی است.

آن ها از ایران خواستند فراتر از مفاد موافقت نامه پادمان ان.پی.تی و پروتکل الحاقی از جمله با ارائه اطلاعات و اسناد مربوط به سانتریفیوژهای P۱ و P۲ و تجهیزات دارای کاربرد دوگانه و همچنین تسهیل بازدید از کارگاههای نظامی و اماکن مربوط به تحقیق و توسعه، از خود شفافیت کامل نشان دهد.

آن ها در ارتباط با سند مربوط به ریخته گری و فرایند دستگامی اورانیوم غنی شده فلزی به اشکال نیم کره ابراز نگرانی کرده و از مدیرکل خواستند تحقیقات خود در این ارتباط را در اولویت قرار دهد.

برخی از اعضاء تعلیق کامل تمام فعالیت های مربوط به غنی سازی را به همراه حل و فصل موارد باقی مانده و اعتمادسازی نسبت به ماهیت منحصراً صلح آمیز برنامه های انجام شده هسته ای ایران حائز کمال اهمیت دانستند. آن ها ابراز تأسف کردند که ایران به فعالیت خود در یو.سی.اف ادامه می دهد و همچنان به دنبال ساخت یک رآکتور تحقیقاتی آب سنگین است. آن ها در این زمینه به قطعنامه مورخ ۲۴ سپتامبر ۲۰۰۵ اشاره کردند و اشاره داشتند که پنجره باز شده فرصت موجود برای ایران به منظور اتخاذ یک رویکرد مثبت برای اجرای اقدامات اعتمادساز مورد درخواست شورای حکام و اجتناب از انجام هر اقدامی از قبیل از سرگیری فعالیت های غنی سازی در نظنز که می تواند به تشدید اوضاع بیانجامد و پاسخ صادقانه به درخواست های مطروحه در قطعنامه

های پیشین شورا قبل از آن که شورا زمان و محتوای مکاتبات را به شورای امنیت که در آن قطعنامه‌ها مورد اشاره قرار گرفته ارجاع دهد، همچنان باید باز بماند.

درخواست هایی از ایران برای ازسرگیری فرایند گفتگوها با سه کشور اروپایی مطرح شد و از تلاش های سه کشور اروپایی مبنی بر گسترش اجماع بین المللی از طریق به کارگیری سایر عناصر در فرایند مذاکرات از قبیل پیشنهاد اخیر روسیه حمایت به عمل آمد.

برخی از اعضاء توجه نمودند که ایران پروتکل الحاقی را اجراء نموده و در زمینه اقدامات شفاف ساز آمادگی بیشتری از خود نشان داده است. ایران دسترسی به اسناد اضافی و سایر اشخاص و سایت ها را تسهیل نموده است. آن ها از تمام ابتکارات سایر کشورهای عضو با هدف تسهیل خاتمه سریع مسئله هسته ای ایران درچارچوب آژانس تقدیر کردند. آن ها تصدیق نمودند که فعالیت آژانس در زمینه برنامه فعالیت صلح آمیز هسته ای ایران، همچنان در جریان است و همکاری بیشتر ایران را به عنوان یک اقدام اعتمادساز ترغیب کردند. تأکید شد کسانی که اطلاعاتی پیرامون شبکه های غیرقانونی عرضه مواد دارند به ویژه کشورهایی که این شبکه ها در آن ها فعال شده اند یا فناوری های مربوطه از آن ها گرفته شده، باید تمام اطلاعات مربوطه را در اختیار آژانس قرار دهند و آژانس را به هر طریق ممکن قادر سازند درک بهتری نسبت به نحوه فعالیت این شبکه ها به دست آورد.

آن ها بر حق قطعی و مسلم تمام کشورهای عضو جهت توسعه انرژی اتمی در مقاصد صلح آمیز برطبق تعهدات حقوقی مربوطه تأکید کردند. آن ها به رابطه بین عدم اشاعه و خلع سلاح اشاره کردند و نسبت به آهنگ کند پیشرفت در خلع سلاح هسته ای مجدداً ابراز نگرانی عمیق کردند. آن ها بر لزوم تمایز بین اقدامات داوطلبانه اعتمادساز و تعهدات الزام آور پادمانی تأکید نمودند. آن ها ازسرگیری مذاکرات و همکاری بین ایران و سه کشور اروپایی جهت ارتقاء اعتماد متقابل با هدف تسهیل فعالیت آژانس در زمینه برنامه هسته ای ایران را ترغیب نمودند. اهمیت سیاست تجدیدنظر و انعطاف از سوی همه گروه ها مورد توجه قرار گرفت.

برخی از اعضاء تأکید کردند که بررسی موضوع اجرای موافقت نامه پادمان ان.پی.تی ایران ارتباط نزدیکی با ایجاد منطقه عاری از سلاح های هسته ای در خاورمیانه دارد و در این زمینه، به بیانیه سال ۲۰۰۳ تهران اشاره گردید. اهمیت اجرای قطعنامه های بین المللی درخصوص این موضوع مورد تأکید قرار گرفت.

شورا درخواست خود را مبنی بر تصویب فوری پروتکل الحاقی توسط ایران تکرار کرد. شورا همچنین حمایت خود از آغاز مجدد مذاکرات بین ایران و سه کشور اروپایی را بار دیگر اعلام داشت. شورا، ایران را به ارائه سایر اسناد مثبتی که مورد درخواست آژانس بوده و همچنین گسترش اقدامات شفاف ساز ترغیب می نماید.

یکی از کشورهای عضو درخواست نمود که اجرای موافقت نامه پادمان ان.پی.تی رسماً در دستورکار اجلاس بعدی شورای حکام قرار گیرد و مدیرکل گزارش کتبی مربوط به اقدامات پیگیرانه را پیش از اجلاس شورا ارائه نماید.

شورا از مدیرکل خواست همچنان آن را به طور مقتضی در جریان تحولات قرار دهد. شورا اجازه داد گزارش مورخ ۱۸ نوامبر ۲۰۰۵ مدیرکل در اختیار عموم قرار گیرد.